

Vedrørende det militærpolitiske forbehold er det særdeles interessant, at det, der er på vej, er noget helt andet end det, vi frygtede, og som der blev taget forbehold over for. Vestunionen er ved at dø, NATO får de militære opgaver, og EU og NATO indgår en samarbejdsaftale, der medfører, at der ikke opstår en selvstændig Europahær i konkurrence med NATO. EU skal tage sig af visse civile og militære krisestyringsopgaver, og DUPI påpeger, at med tiden kan det føre til, at Danmark som det eneste land i Europa på grund af forbeholdet må afstå fra deltagelse i kriseopgaver i FN-, NATO- og OSCE-regi, som vi gerne vil deltage i, men ikke må deltage i, hvis EU forestår koordineringen, selv ikke efter opfordring, beslutninger og mandat fra de andre organisationer. Risikoen er, at Danmark kan miste sin høje profil i forbindelse med løsning af europæiske kriseopgaver.

Retslige indre anliggender ser ud til at blive det næste store samarbejdsområde i EU. Frygten for et europæisk politi, et europæisk FBI, som var en hovedårsag til forbeholdet, har vist sig ubegrundet. Derimod virker forbeholdet, som bl.a. hr. Holger K. Nielsen har påpeget, som en u hensigtsmæssig blokering af samarbejdet på asyl- og udlændingeområdet, af bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og af civile retlige sager m.v., hvor vi gerne vil indgå et samarbejde.

Hidtil har vi løst problemet ved at tilslutte os mellemstatsligt, men vi er som Norge og Island uden indflydelse på det, vi efterfølgende beslutter at deltage i. I takt med, at mellemstatslige konventioner gøres til EU-retsakter, som Danmark må stå uden for grundet forbeholdet, kan det komme til at stille Danmark i en problematisk situation.

Udviklingen inden for det retslige område og forsvarsområdet kan derfor risikere på længere sigt at udplacere Danmark. Der foreligger nogle skitser for udviklingen på de to forbeholdsområder, men endnu er tegningen ikke helt klar, og derfor er det ikke meningsfuldt her og nu at tale om folkeafstemninger om disse forbehold, som nogle har forsøgt. Hvorvidt udviklingen på områderne giver anledning til folkeafstemning, og om det skal være en eller to folkeafstemninger, afhænger for det første af den konkrete udvikling på områderne, for det andet af, om den skaber problemer for Danmark, så vi skal overveje vores stilling, og for det tredje af, om der er et politisk ønske om ændringer.

Forbeholdet om unionsborgerskabet er i dag uden betydning, fordi Amsterdamtraktaten har slået fast, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale borgerskab, altså en udvidelse af borgernes rettigheder.

For Socialdemokratiet er opgaven med DUPI-rapporten i hånden at få skabt en bred folkelig debat om den faktiske udvikling generelt i EU og særskilt på forbeholdsområderne, så vi kan få en mere nuanceret debat end hidtil om, hvad der er bedst for danskerne og Danmark i udviklingen af fremtidens EU og Europa. Det er Socialdemokratiets mål, at Danmark skal sikre sig størst mulig indflydelse på fremtidens Europa, både for Danmarks skyld og for Europas skyld. Hvorfor skulle vi i øvrigt snyde resten af Europa for alt det, vi har at byde på som danskere?

På vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, De Konservative og CD skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager regeringens redegørelse for Dansk Udenrigspolitisk Instituts udredning om udviklingen i EU siden 1992 på de områder, der er omfattet af de danske forbehold, til efterretning og noterer sig, at regeringen har fremlagt forslag til lov om Danmarks deltagelse i den fælles valuta.

Folketinget henviser i øvrigt til vedtagelse af forslag til vedtagelse nr. V 3 af 14. oktober 1999 til forespørgsel nr. F 8.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 95).

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er foreløbig anmeldt korte bemærkninger fra hr. Frank Dahlgaard, hr. Holger K. Nielsen, hr. Kim Behnke og også fra hr. Keld Albrechtson, kan jeg forstå. Først hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Claus Larsen-Jensen talte pænt om DUPI-rapporten, og det er der jo ikke noget overraskende i. Men det havde været lidt relevant, hvis hr. Claus Larsen-Jensen havde inddraget den nye rapport, hvis konklusioner man kender nu, og som måske er lidt mere interessant, fordi